

Шеремета Петро Максимович

Інженер-геофізик,
член-кореспондент УНГА,
фахівець у сфері геофізики,
пошуків і розвідки нафтових та
газових родовищ

Народився 11 липня 1936 р. у с. Копитів Сокальського району Львівської області. У 1960 р. закінчив ЛПІ (спеціальність «Геофізичні методи пошуків та розвідки корисних копалин»), а в 1973 р. — Львівський політехнічний університет («Міжнародні відносини»).

П. М. Шеремета працював геофізиком у тресті «Краснодарнефтегеофізика», завідувачем сейсмічної станції Сейсмічного сектору АН УРСР. З 1962 р. у ЗУГРЕ ДГП «Укргеофізика» пройшов шлях геофізика-оператора, начальника загону, старшого геофізика, старшого геолога, начальника партії, геофізика I категорії, провідного геофізика (1991–2004).

Дослідник запропонував низку ідей про геологічну будову Карпатського регіону, які підтвердилися на практиці, зокрема про поширення автохтонних мезозойських відкладів під Карпатами. За даними сейсморозвідки встановив, що алохтонні палеозойські та протерозойські поклади в Прикарпатті не складчасті і є високopersпективними в газоносному розумінні. У межах Покутсько-

Буковинських Карпат Петро Максимович виділив алохтонні антиклінальні структури, виявив насувні покрови під Карпатами в мезозої і палеозої та автохтонні великої потужності платформові палеогенові й триасові відклади під Карпатами, структура яких обумовлена субдукцією; вперше відкрив кімберлітові інтрузії за геофізичними даними і вказав на алмазонасність Західного регіону України, виявив сейсмофокальну зону герцинського тектогенезу і, на протипагу панівній думці, зробив висновок, що Західноєвропейська мікроплита підсунута під Східноєвропейську.

М. П. Шеремета вдосконалив методику сейсмічних досліджень під час польових спостережень та інтерпретації даних. Уперше у світовій практиці запропонував та застосував 3–4-лінійне поздовжньо-непоздовжнє профілювання, що сприяє зниженню вартості робіт і збереженню довкілля.

За його участю виявлено понад 60 перспективних щодо нафтогазоносності структур, більшість з яких підготовлена під глибоке буріння. У їх межах відкрито десять газових та нафтових родовищ — Черногузьке, Славецьке, Лопушлянське, Шереметівське, Пилипівське й ін.

Петро Максимович — автор 30 фондів звітів про сейсмічні дослідження, понад 60 публікацій і низки вдосконалень та рацпропозицій.

Він — член Спілки геологів України, учасник багатьох міжнародних наукових конференцій. Брав участь у заснуванні та був членом багатьох громадських організацій, зокрема Товариства української мови ім. Т. Г. Шевченка, Української асоціації захисту історичного середовища, товариства «Меморіал» тощо. Був одним з ініціаторів встановлення пам'ятника Т. Г. Шевченку у Львові, має заслуги у відновленні греко-католицької церкви.

Нагороджений відомчими почесними грамотами. Він — почесний розвідник надр України.

Шерехора Станіслав Трохимович

Інженер-механік, фахівець
у сфері транспортування газу,
управлінець

Народився 17 травня 1936 р. у м. Миргород Полтавської області в родині службовців. У 1954 р. вступив на нафтопромисловий факультет Львівського політехнічного інституту, де опанував спеціальність «Машини й обладнання нафтової і газової промисловості».

Після закінчення цього начальницького закладу в 1959 р. С. Т. Шерехора був направлений на роботу в Бабининське районне управління Московського УМГ та почав працювати начальником зміни. Наступного року це управління було приєднане до Харківського УМГ, а Станіслав Трохимович переведений на посаду інженера з експлуатації газопроводів. Згодом став начальником компресорного цеху.

З 1964 р. він працював начальником компресорної станції Слонимського районного управління Мінського УМГ. У 1966 р. призначений на посаду головного інженера Лубенського району управління Київського УМГ. Упродовж 1970–1978 рр. С. Т. Шерехора очолював це районне управління.

У 1978 р. для експлуатації міжконтинентального газопроводу «Союз», першого в Україні магістрального газопроводу діаметром 1420 мм на робочий тиск 7,5 МПа з автоматизованими компресорними станціями і централізованим дистанційним керуванням, було засноване виробниче об'єднання з транспортування і постачання газу «Експорттрансгаз», до складу якого ввійшли Первомайське, Кременчуцьке, Олександрівське, Гайсинське, Барське лінійні виробничі управління магістральних газопроводів. Директором новоствореного об'єднання був призначений Станіслав Шерехора.

Як керівник, він опікувався підбором висококваліфікованих кадрів для підрозділів та апарату підприємства, організацією пусконаладжувальних робіт, введенням в експлуатацію нових об'єктів газотранспортної системи та магістрального газопроводу «Союз». «Експорттрансгаз» пройшло низку реорганізацій, отримало назву управління магістральних газопроводів «Черкаситрансгаз» і було підпорядковане об'єднанню (пізніше — АТ) «Укргазпром». До кінця 1995 р. його очолював С. Т. Шерехора.

Він також активно займався громадською діяльністю. Був депутатом Соснівської районної ради м. Черкаси, Черкаської міської ради.

За багаторічну наполегливу працю в газовій промисловості, успіхи, досягнуті підприємством, Станіслав Трохимович нагороджений орденом «Знак Пошани», знаком «Відмінник Міністерства газової промисловості», медаллю «За доблесну працю», багатьма іншими відомчими відзнаками. У 1988 р. йому було присвоєно звання «Почесний працівник газової промисловості».

Помер 30 грудня 1995 р.